

SOSIALURIN

Útgevari:
FØROYA JAVNAÐARFLOKKURBlaðstj.:
Villi Sørensen. (tlf. 5479 Klakksvík)

Box 76.

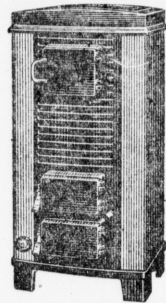
Prentsmiðjan á Heysbreyt
TELF 1020Tingið má hava
inntøkurÚtreiðslur úttan tilsvarandi inntøkur
forir til ein ringan enda.

Sum her í blaðnum áður er greitt frá, og sum undirritaði fyri stuttum skrivaði, eru so mong mál framd á tingi, síðan javnaðarflokkurin gjørdist størsti flokkur, og P. M. Dam gjørdist loðmaður, at fáur hevði kunnað hugsað sær til, at slíkt kund: henda í so stutt tíðarskeið.

Menn úr øðrum flokkum og bløð teirra víta púra einki at siga ella skriva. Tað einasta sum hini bløðini nú skriva um, er tað, at tey og teirra menn á tingi hava greitt atkvøðu saman við javnaðarmonnum og hava soleiðis rætt til ein part av æruni fyri, at málini eru framd. Jú, satt er tað. Men eingin av teimum vil verða við, at teirra menn á tingi hava nakran part í skuldini fyri útreiðslunum. Tað skulu javnaðarmenn hava alla skuldina fyri, ella ið hvussu er skulu landsstýrisflokkarnir hava alla skuldina. Tjóðveldið og fólkaflokkur rópar og skrivur um toll og skatt, sum á er lagt av landsstýrisflokkunum, og sum menn teirra onga skuld skulu hava fyri.

Tá ið »Dagblaðið« og »14.« skriva tilíkt, so má tað vera tí, at bløðini halda, at lesararnir eru so tápuligir, at teir ikki skilja, at tað er ógjørligt at veita stuðul til nakað úttan tilsvarandi inntøkur eru tøk. Við øðrum orðum kann hetta verða sagt soleiðis, at »Dagblaðsins« og »14.«-menn eiga als onga takk fyri, at teir stemma fyri útreiðslum, tá ið teir ikki vilja hjálpa til at veita tær neyðtúruligu inntøkur. Tá ið vit t. d. lesa í »14.«, at tjóðveldismenn vóru við at seta uppskot um barnastudning til fátækar forsyrgjarar, so er hartil at siga, at fyrst er hetta eitt gamalt mál á tingi, sum vit javnaðarmenn hava hildið fram ferð ferð eftir ferð, og fyri tað annað reistu vit tað í ár, fyri at 4 pst. tollurin ikki skuldi niva fátækar forsyrgjarar óvtung. At krevja studningar saman við inntøkum ber nokk til, og tí fingi vit javnaðarmenn gjøgnumført barnastudning í teirri tingsetu, sum nú er at enda kominn. Uppskot tjóðveldisins var eitt slag í leysa luft; tí tjóðveldismenn vistu ikki á nakrar inntøkur at gjalda barnastudningin við.

Soleiðis er so mangt, ið »Dagblaðsins« og »14.«-menn tala og skriva um, og Kjtartan Mohr nýtir sama framsangsmáta. Javnaðarmenn saman við sambandsmonnum og gamla sjálvstýrismonnum um jattaðu 9 pst. til tað fyrsta stálskipið, ið verður bygt á hvørjar forsyrgjarar skipasmíðju, og síðan 3 pst. til tey, ið seinni verða bygd. Hetta var Kj. Mohr ikki neyðdur við, men vildi, at 9 prosentini eisini skulu verða veitt til øll skip, ið bygd verða í Føroyum. Men hvar eru inntøkurnar at gjalda alt hetta við? Tað hugsar Kj. Mohr einki um líka so lítið, sum fólkaflokkur og tjóðveldismenn. At krevja stuðul er negativur politikkur, meðan inntøkuveitan er positivur politikkur. Negativur politikkur skapar ongan framburð. So kunna

Hold fast ved det faste
brændsel - skift til ...HESS-O-MATIC
-den tænkende kachelovn...dobbelt termostattyret
dobbelt brændselsbesparendeP.F.
VALDEMAR LUTZEN

Kjallari

ella partur av húsi í Havn ynskist til leigu. Eg kann sjálvur átaka mætt at innrætta búplássio.

Prentsmiðjan visir á.

Stýrimannsprógv

Hesir næmingar á Føroya Sjómannsskúla hava tikið stýrimannsprógv:

Ernst L. S. Johansen, Streindin	131
Poul Arcibald Sloan, Tórshavn	160
Arnold Karbech Henriksen, Tórsh.	102
Joen Peter Müller, Porkeri	120
Hans Julius Zachariasen, Streymnes	109
John Asbjørn Stenberg, Sandvík	105
John Sigfried Eliassen, Porkeri	141
Magni Herbjørn Gásdal, Seyrvág	137
Hans P. F. Heinesen, Sandavág	109
Eysteinn A. Dalsgaard, Skálavík	95
Ingolf Rasmussen, Seldarfjørð	108
Kjartan Oluf Gaard, Fuglafjørð	115
Hans Peter Johan Weihe, Lamba	123

Fyri at standa krevvast 81 stig; hægst eru 189 stig.

menn rópa upp um framburðsflokk, fólkaflokk ella tjóðveldisflokk so hart, teir eru mentir, og so galið teir vilja, tí allir hesir flokkar eru líka negativir og kunna aldri skapa nakran framburð. Avreksverk á tingi kann einans javnaðarflokkurin avrika; tí vit vísa á inntøkuleiðir. Tíverri eru vit einans 8 enn, so allar okkara inntøkuleiðir fáa vit enn ikki gingið; tí allir hinir 22 tingmenninir berjast ímóti okkum. Teir verja stórmannin, um so samfelagið tapir. Her hugsi eg um einkarsøla við luksusvörum og kanska øðrum eisini. Tað sigst, at Føroya fiskasøla býtti so nógv út av yvirskoti, at ein reiðari fekk hóp av peningum av einum einstokum skipi — hetta var einans bonus — ein slags menta.

Menn, sum eiga part í forrætning, siga sjálvir, at teir fáa 30 % í rentu av teirra peningi. — Herum kundi nógv verið sagt og skrivað; men tað nýtist ikki. Fólk duga sjálv at hugsa.

J. H. Danbjørg.

Kunngerð

Tað verður her gjørt kunnugt, at fólkatakvøða um broytn av valaldrinum til fólkatingið til 21 ár, fer fram týsdagin 30. mai 1961 í løgtingshúsinum í Tórshavn. Umframt veljarar í Tórshavnar kommunu hava veljarar í Tórshavnar úttanbyggja kommunu (tá ikki Syðradalur og Norðradalur) valstað í Tórshavn.

Atkvøðutíðin verður frá kl. 10—13 og frá kl. 15—20, og verður tá givið uppá so skjótt stöðgur kemur í.

VALSTYRIÐ Í TÓRSHAVN

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantorið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimtað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv úttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FRØÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

Til »Djóravinin í Fuglafirði«

At fara at svara monnum aftur uppá blaðgreinir um grindadráp, hevur sjáldan borið nakra loysn í sær, tí vanliga elur hetta blaðtjakk, ið ilt er at stöðga og sjáldan førir til nakað sum helst; men tá ein »Djóravinur í Fuglafirði« í grein síni í Dagblaðnum 17. mai ber eitt og annað fram, sum er beinleiðis ósatt, so fari eg at loyva mær at taka eitt sindur aftur í hesa grein.

Eg skal geva »djóravininum« fullan rætt í tí, at seinasta grindadrápið á Fuglafirði vel kann skirast djórapið; men hetta kann ikki leggjast grindafornmonnum til last, tí teir vórðu tiknir av ræði.

Grindaformenn fyri Fuglafjarðar hvalvág eru: ein Lórvíkingur um 80 ára aldur, ein Oyndfirðingur, ið er um 60 ár, og tveir Fuglfirðingar, ið báðir eru farnir um tey 50 árin. Annar Fuglfirðingur var útrógvinn, og hin á veg til Klakksvíkina, tá grindaboðini vórðu gjørd, og roknaðu hinir formennir við, at hann fór at verða skjóttur til grindina.

Tá »djóravinur« Dagblaðsins tekur soleiðis til: »Var eingin kendur Fuglfirðingur (kendur við vágna) eykaformaður; men ein unglingi gjørdi seg upp til formann«, er hartil at siga, at so var ikki; har var eingin sum gjørdi seg upp til nakað sum helst; men teir á finningarbátinum, sum vóru væl kendir við vágna, bóðu ein ungling mann seta formannslaggið á stong á finningarbátinum, sum hann fór yvir á, til pápi hansara, sum var grindaformaður, kom úr Klakksvík. Hetta gjørdi hann, og í samráð við grindaformennin úr Lórvík og Oyndar-

firði og manningina á finningarbátinum var hann við at skipa fyri rakstrinum inn á Pollin á Fuglafirði, har grindin skuldi goymast til bestu líkindi vóru at halda hana til.

Nú beyð hin 80 ára gamli grindaformaðurin, at bátarnir skuldu fara at fáa sær grót til leyskast. Hann fór sjálvur og nakrir bátar við honum. Tá hann var kominn út aftur, beyð hann hinum bátunum at fara inn eftir gróti. Oyndfirðingurin og »Fuglfirðingurin, sum gjørdi seg upp til formann« (sum tikið varð til), fóru, og nakrir bátar við teimum; men áðrenn teir náddu at koma út aftur, tóku aðrir grindina undan hondunum á hinum gamla formanninum. Teir kastaðu og fingi gongd á hana inn við tí vestara landinum, har sum ikki er egnað at reka grind, og gekk tí, so sum tað mátti ganga; — stungið varð, og øði kom í hana, og tá hin triði grindaformaðurin kom úr Klakksvík, mótti hann grind inni fyri Ennium; men tá var ikki gjørligt at fáa hana til vildar aftur.

Einar tveir ferðir varð tó roynt at halda henni til aftur, men úrslitaleyst — hon hevði kemt grunn, so hon var ikki at fáast við.

Sýslumaðurin og grindaformennin samdust tá um, at einki annað var at gera enn at geva grindina upp til skutils; men sum »ein djóravinur« sigur, legði sýslumaðurin eina við, at byrsan mátti ikki brúkast; — men tíverri aktaðu menn hann ikki, og fór tí fram har á vágni eit djórapið, sum fáur har á staðnum vil siggja aftur.

Ein grindaformaður.